

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľky **Ing. I. C.**, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Kežmarku**, za účasti **T.p. MP, š.p., v likvidácii, zastúpeného JUDr. P. Z.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 14. decembra 2006, č.j.: 2006/401-6-KZ, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. júna 2007, č.k. 3 Sp 4/2007-26, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 5. júna 2007, č.k. 3 Sp 4/2007-26 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľka je **povinná** zaplatiť účastníkovi T. p. MP, š.p. v likvidácii na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 7 361,-- Sk v lehote 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č.j. 2006/401-6-KZ zo dňa 14. decembra 2006, ktorým Obvodný pozemkový úrad v Kežmarku o uplatnenom reštitučnom nároku navrhovateľky rozhodol podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov v spojení s ustanovením § 13 ods. 1 zákona č. 229/1996 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov podľa § 38 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní

pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a podľa § 5 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov tak, že Ing. I. C. ... nespĺňa podmienky § 1 a oprávnenej osobe sa nevydávajú nehnuteľnosti v kat. úz. K., budovy a pozemky, pozemno-knižná vložka č. X., parcela č. X. – dom, dvor vo výmere 126m², parcela č. X. – dom, dvor vo výmere 187m², parcela č. X. – dom, dvor vo výmere 449m², parcela č. X. – dom vo výmere 469m², v registri C KN parcela č. X. – zastavaná plocha a dom č.s. X. vo výmere 1231m², podľa geometrického plánu č. 31693598-164/1997 na oddelenie parcely zo dňa 7. októbra 1997 vyhotoveného spoločnosťou G., s.r.o., úradne overeného dňa 3. novembra 1997 pod č. 564/1997.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúvanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Vyslovil, že opravný prostriedok nie je dôvodný, pretože tak ako bolo konštatované v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sž-o-KS 124/04 zo dňa 26. mája 2005, zo všetkých listinných dôkazov pripojených v spise jednoznačne vyplynulo, že nehnuteľnosti parcelných čísel X. až X. v kat. úz. K. v čase konfiškácie neboli považované za poľnohospodársky majetok. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia odporcu, podľa ktorého majetok manželov R. a E. P. bol konfiškovaný, a to podľa rozhodnutia ONV Kežmarok č. K-655/46-III zo dňa 2. apríla 1948, poľnohospodársky majetok a rozhodnutiami ONV v Kežmarku č. 15997/1945 z 5. októbra 1946 a č. 16066/1946 zo 7. októbra 1946 v spojení s rozhodnutím KNV Košice č. Fin. 279/1957 z 27. decembra 1957 domový majetok zapísaný v PK vl. č. X. (parcela č. X. dom č. X. a dvor), vl. č. X. (parcela č. X., dom s. č. X. s dvorom a parcela č. X. dvor), vl. č. X. (parcela č. X. dom s dvorom).

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie a v podstate žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie odporcu. Uviedla, že nebol dostatočne preskúmaný a dôkazne podložený charakter majetkovej podstaty manželov P.. Prevažujúci charakter majetku bol poľnohospodársky, výrobná prevádzka bola minimálnou súčasťou – táto skutočnosť bola po vynesení dekrétov prezidenta Beneša ignorovaná vychádzajúc z podstaty vtedajšieho štátneho zriadenia, ako aj rešpektujúc podmienky privatizácie. Dôkazom prevažujúceho charakteru je podiel výrobnej prevádzky na celkovom podiele majetku manželov P., a to v roku 1948, nie v roku 1957. Dôkazmi o tejto skutočnosti sú listy vlastníctva. Súd sa nezaoberal stavom majetku v zákonom stanovenom čase, t.j. v dobe jeho údajnej konfiškácie v roku 1948, ale odvoláva sa na neskoršie obdobie. Odporca, ani krajský súd, nijako nevyvrátil relevantnosť závažného dôkazu, ktorý je súčasťou spisu, a v ktorom je vyznačená konfiškácia podľa DPR č. 104, teda ako

poľnohospodárskeho majetku. Jedná sa o priložený archívny materiál, v ktorom je konštatovanie navrhovateľa jednoznačne uvedené. Nedošlo ani k popretiu jeho právoplatnosti, pričom k jeho zrušeniu nedošlo žiadnym nasledujúcim rozhodnutím. Jedná sa o archívny súpis majetku manželov P.

Odporca ako i účastník T.p. MP, š.p. v likvidácii navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania súd zistil, že predmetom preskúvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 14. decembra 2006, č.j. 2006/401-3-KZ týkajúce sa reštitučného nároku navrhovateľky. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že dňa 23. septembra 1991 si oprávnená osoba (navrhovateľka) - závetný dedič podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona u právneho predchodcu odporcu – Pozemkového úradu v Poprade uplatnila nároky podľa § 9 zákona so žiadosťou o vyňatie nehnuteľnosti z konfiškácie. Opätovne v zastúpení matky K. C. na základe plnomocenstva zo dňa 21. septembra 1991 zopakovala uplatnenie dňa 28. decembra 1992.

Ako ďalej vyplynulo bývalý Okresný národný výbor v Kežmarku výmerom zo dňa 5. októbra 1946, č.j. 15997/1946 podľa § 1 ods. 4 Dekréту prezidenta republiky zo dňa 25. októbra 1945, č. 108/1945 Zb. o konfiškácii nepriateľského majetku a fondoch národnej obnovy rozhodol, že sú splnené podmienky pre konfiškáciu podľa § 1 ods. 1 čl. 1, 2, 3 Dekrétu u R. P. a manželky E., národnosti nemeckej, a preto sa vyhlásil za konfiškovaný majetok pozostávajúci z nemovitostí dom, dvor, záhrada a nehnuteľnosti č.p. X. zapísané vo vložke č. X., a na základe výmeru Okresného národného výboru v Kežmarku zo dňa 7. októbra 1946, č.j.: 16066/1946 bol vydaný výmer o konfiškácii podľa § 1 ods. 1 Dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Zb. vo vzťahu k nehnuteľnostiam v kat. území K., dom s dvorom č.p. X., zapísaný vo vložke č. X.. Rozhodnutím bývalého Krajského národného výboru v Košiciach zo dňa 27. decembra 1957, zn. Fin.279/1957 vo veci R. P. a manž., konfiškácia majetku - odvolanie bolo rozhodnuté tak, že finančný odbor rady KNV v Košiciach odvolaniu podanému Povereníctvom lesov a drevárskeho priemyslu zo dňa 7. marca 1956, č. 202/1956Dr.Ki a N.D., n.p. v S.N.V. zo dňa 13. marca 1956 proti rozhodnutiu Finančného odboru rady ONV v Kežmarku zo dňa 1. februára 1956, č. Fin. 19/1955-940-Ď, ktorým rozhodnutím boli zrušené konfiškačné výmery č. 15997/1946 zo dňa 5. októbra 1946 a č. 16066/1946 zo dňa 7.októbra 1946 ONV v Kežmarku vyhovel a odvolaním napadnuté rozhodnutia zrušil. Súčasne zamietol odvolanie R. P. a jeho manželky zo dňa 25. októbra 1946 podané proti konfiškácii ich majetku a potvrdil výmery ONV

v Kežmarku zo dňa 5. októbra 1946 č. 15997/1946 a zo dňa 7. októbra 1946, č. 16066/1946, ktorým bola vyslovená konfiškácia majetku R. P. a jeho manželky E., zapísaného v pozemkovej knihe kat. úz. Kežmarok vo vložke č. X., X., X. a X. Finančný odbor rady KNV v Košiciach žiadal Ľudový súd, pozemno-knižné oddelenie v Kežmarku, aby na základe tohto rozhodnutia na vyššie uvedené nehnuteľnosti obnovil zápis poznámky konfiškácie. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že toto rozhodnutie je konečné.

Krajský súd námietky navrhovateľky, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom konania, teda parcely č. X. až X., kat. úz. Kežmarok tvorili poľnohospodársku usadlosť, a že ako jej súčasť prešli alebo mali prejsť na štát na základe nariadenia č. 104/1945 Zb., považoval za nedôvodné.

Krajský súd vychádzal predovšetkým z listinných dôkazov, ktoré jednoznačne dokumentujú, že nehnuteľnosti parcelných čísel X. až X. v kat. úz. K. slúžili priemyselnej výrobe a z uvedeného dôvodu boli v roku 1945 skonfiškované podľa Dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945Zb. a zostatok majetku ako poľnohospodárske usadlosti boli skonfiškované v roku 1948.

Právny názor krajského súdu je podľa odvolacieho súdu správny. Správny orgán jednoznačne pri svojom rozhodovaní o uplatnenom nároku navrhovateľky na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam vychádzal z dostupných materiálov, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre vydanie rozhodnutia.

V prejednávanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu, odporca správne vyhodnotil všetky skutočnosti uvádzané navrhovateľkou.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd sa v odôvodnení rozsudku taktiež náležite vypořiadal so všetkými námietkami navrhovateľky, ktoré uplatnila v podanom opravnom prostriedku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP).

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je v súlade so zákonom, podľa § 219 OSP tento rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 OSP a úspešnému účastníkovi konania T. p. MP, š.p., v likvidácii priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to za 1 úkon právnej služby (účasť na pojednávaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky dňa 19. novembra 2008) – 1 465,--Sk + režijný paušál 190,--Sk a z náhrady za stratu času vo výške 5 706,--Sk - 18 polhodín x 317,--Sk podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004

Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 17 ods. 1). Náhradu trov konania v sume 7 361,--Sk je navrhovateľka povinná zaplatiť účastníkovi T. p. MP, š.p. v likvidácii na účet jeho právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. novembra 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová